

Talsu Vārds

Nedēļas laikraksts.

Iznāk ceturtdienās.

Redakcija un kantoris — Talsos, Brīvības ielā 19, tālr. 6.

Izdevniecība „Talsu Vārds“.

Atb. redaktors — Alberts Kalniņš, iespiests J. Glūdas un b. dru spiestuvē Talsos, Darza ielā 2.

Abonēšana maksā RM 0,40 mēnesī, atsevišķs numurs — RM 0,10.

Nr. 28. 1943. g. 15. jūlijā.

Lielās cīņas Austrumos

LD Rīga. Pēc daudzas nedēļas ilguša klusuma austrumu frontē tagad sinagais kara mehānisms atkal sācis darboties. Pagājušās nedēļas pirmajā dienā ziemeļaustrumos no Harkovas, — Belgorodas telpā — no kāda vācu kājnieku sekmīga vietēja rakstura uzbrukuma pasākuma ar spēcīgiem padomju pretuzbrukumiem attīstījās visplašāko apmēru cīņas uz zemes un gaisā. Bija noticis nezinātajam negaidītais — vācu vienības ar šo savu vietēja rakstura uzbrukumu bija izraisījušas negaisu un piespiedušas padomju militāro vadību uzsākt jau kopš mēnešiem gatavoto lieluzbrukumu. Un patlaban jau var teikt, ka plašā frontē starp Belgorodu un Orlu plosās vēl nepieredzētu apmēru kauja, kas savā diženumā pārspēj pat visas līdz šim austrumos un citur izcīnītās cīņas. Kādas milzīgas materiālu masas raidītas ciņā un cik lieli jau ir vācu ieroču gūtie panākumi, bet galvenais — ar kādiem milzīgiem tanku un aviācijas spēkiem savu lieluzbrukumu sagatavojuši boļševiki — redzam no tā, ka jau pirmajās trīs cīņu dienās boļševiki vācu sparīgā pretuzbrukumā zaudējuši 862 tankus, to starpā lielu skaitu vissmagākā tipa Kļima Vorosiļova klases milzeņus, un 847 lidmašīnas. Kā jau kādreiz minēts mūsu militāros nedēļas pārskatos, vācu vadība gaisa un zemes izlietošanā jau kopš mēnešiem bija konstatējusi, ka boļševiki frontes vidējā sektorā koncentrējuši līdz šim nepieredzēti lielu karaspēka kontingentu. Ka šai telpā gatavojas lielu apmēru ofensīva vācu vadība redzēja jau no tā, ka blakus kājnieku sabīvējumiem izejas pozīcijās bija novietoti arī milzīgi tanku spēki un ka padomju lidmašīnu gatavībā stāv arī masēti aviācijas spēki. Ka boļševikiem ar šādu milzīgu spēku koncentrāciju bija arī talejoši nolūki, var vērot no apstākļa, ka tie tur sakopojusi savu armiju stiprākās un labākās daļas un ka šo armiju rīcībā atradās vislielākā un modernākā daļa no ieročiem, ko vēl varēja ražot Staļinam atlikušās bruņošanas rūpnīcās.

Bet arī no vācu puses šī lieluzbrukuma uztveršanai un pretuzbrukumam bija gatavoti spēki, kuru rīcībā bija ieroči, kas savu pārākumu pierādīja jau pirmajās lielo cīņu dienās. Atvairīts netiekvien boļševiku pirmais masēto spēku uzbrukums, bet gūti pat panākumi, kas visu pasauli pārsteiguši. Jau pirmajās dienās vācu bruņotiem spēkiem ir izdevies sagraut ienaidnieka uzbrukuma sparū, sadragāt tā pirmo līniju armiju spēkus, ielauzties dziļumā novietotās boļševiku pozīcijās un nostiprināt pirmos šādā veidā gūtos panākumus.

DNB Berlīne. Vācu ziņu biroja militārais korespondents raksta:

„Vasaras kaujas norise austrumos, kaujas, kas plosas starp

Orlu un Belgorodu, uzrāda boļševikiem nopietni ņemamus simptomus. Frontes līnija, kas aprobežo cīņu telpu, ir apmēram 250 km plata. Tomēr cīņas neplošas visā frontes garumā, bet gan, kas boļševikiem jau pats par sevi ir apdraudējums, — kaujas degpunktī radušies tieši tur, kur redzams sākums boļševiku galvenā cīņu loka pagriezienā uz rietumiem — dienvidos no Orlas, un tur kur šis loks atkal pagriežas uz austrumiem — ziemeļrietumos no Belgorodas. Abos šajos punktos vācu pretmanevru gaitā vācu vienības jūtami dziļi ir ielauzušās ienaidnieka dziļumā novietotās, spēcīgi izbūvētās pozīciju sistēmas novietnē, tā kā pat var runāt, ka vērojams nopietns apdraudējums visam ienaidnieka uz priekšu izspiestam lokam, kurā tas plānotās lielofensīvas dēļ bija sakopojis lielas cilvēku un materiālu masas. Tomēr Berlīnes informētās militārās vadības nolūki pazīstami tikai tiktālu, ka šai kaujā runa iet par kāda ienaidnieka ofensīvas pasākuma sagraušanu pēc atvairīšanas. Cik tālu šīs kaujas pārsteidzošā attīstība ietekmēs vācu vadības jaunos lēmumus un kādā virzienā tie gūs savu izpildījumu, par to arī Berlīnes militāram aprindām nav pietiekamu pieturas punktu. Tādēļ būs vieta teikt, ja visos vācu vadībai pierakstītos nolūkus apzīmēsīm par tiru spekulāciju vai kombinācijām un vispirms nogaidīsim notikumu tālāko gaitu.

do notikumu gaitu tomēr iespaido zināma likumība, kas rodas no to ieroču rīcības, ka šeit, — dienvidaustrumos no Orlas un ziemeļrietumos no Belgorodas, cīņās iesaistīti tādās masās, ka aiz šiem skaitļiem nobāl viss, kas pieredzēts līdzšinējās kaujās. Tie ir tanku un aviācijas spēku skaitļi. Pirmo reizi, liekas, cīņās raidīti jaunie vācu „Tigera“ tanki un citas vācu jaunākās kon-

struktūras, pie tam vēl lielā skaitā. 2000 šautie ienaidnieka tanki pierāda ne tikvien ienaidnieka nepieredzēto spēku masējumu, bet no otras puses, un ne mazāk, vācu prettanku ieroču iedarbības ārkārtīgo palielināšanu, kas pilnībā varēja pierādīt savu iedarbību un caursīšanas spējas tieši samērā šauras telpas dēļ, kurā ienaidnieks bij sakopojis savas bruņoto ratu armijas. Jaunie vācu modeļi kopā ar Tigeri sevi pierādīja par labākiem nekā ienaidnieka slavētie boļševiku „T 34“ tanki. Pēdējās dienās cīņās raidītas arī abpusējas frontes tuvumā novietotās rezerves. Tā tad sākusies trešā fāze, lai gan kaujā vēl neatrodas visas rezerves.

Pašlaik Sicīlijā vēl turpinās ļoti niknas cīņas visā dienvidaustrumu piekrastē no Gelas līdz Augustai. Arī angļu ziņojumi vēsta, ka tuvākā laikā šie sagaidāmas vēl daudz smagākas cīņas. No Romas ziņo, ka cīņu rajonā Sicīlijā ieradusies arī visi ienaidnieka armiju galvenie vadītāji, kā ģenerāļi Montgomerijs un Aleksandrs, aviācijas maršals Teters, admirālis Kenighems, amerikāņu komandieris ģen. Patons un arī pats virspavēlnieks ģen. Eizenhovs. Tas tik pierāda, cik svarīgu nozīmi ienaidnieks piešķir pašreizējām cīņām Sicīlijā.

Pulkveža Knechta ziedojums

Pagājušā nedēļā caurbraucot Talsim Tautas palīdzībai RM 40, — ziedojis kārtības policijas komandieris Latvijā, pulkvedis Knechts.

Angļu gaisa terors

Jau priekš 15 gadiem angļu pulkvedis Fullers sarakstīja grāmatu, kas eventuāla kara gadījumā atklāti un ciniski pieprasīja nesaudzīgu gaisa karu pret civiliedzīvotājiem. Šī, 1928. gadā iznākušā grāmata, saucas „Par nākošo karu“. Pulkvedis Fullers ir sevišķs lietpratējs gaisa kara jautājumos. Ar priekšlasījumiem „Militārā sabiedrībā“ tas jau 1926. gadā vērsa angļu atklātības, it sevišķi angļu valdības uzmanību uz nepieciešamību, radīt spēcīgu gaisa floti, izbūvēt uzbrukumu atvairības līdzekļus un radīt plašu civilās gaisa aizsardzības dienestu. Savā grāmatā autors, pamatojoties uz sīki pārbaudītiem tiesiskiem un militāri — tehniskiem jautājumiem par gaisa uzbrukumu iespējamībām, nāk pie atziņas, ka gaisa uzbrukumiem, lai tie būtu iespaidīgāki, esot jāvērsas pret civiliedzīvotāju pretestības gribi. Vācijas pretestības gribs pēc viņa uzskatiem pasaules karā būtu ātrāk salauzta, ja būtu bijusi iespēja tieši uzbrukt šai gribai. Plašo aprindu uzskats, ka atklātības doma — „pasaules sirdsapziņa“, cels iebildumus par tādu gaisa kara piekoptānu un ka neitrālās valstis šāda veida uzbrukumus aizkavēs, esot naiva. Anglijai jārikojas pēc politiskās pamācības: „Nerūpējies par morālisko pusi, gūsti iepriekš uzvaru kaujā, tad pietiek vēl diezgan laika morāliskām pārdomām.“

Tas ir tipiski angļiski. Tāpat tipiski ir arī liekulgie mēģinājumi, gaisa kara vainu

— arī angļu gaisa terora vainu — uzvelt Vācijai, kas par atmaksas gaisa uzbrukumiem ārpus īstenās kauju joslas izšķīrās tikai pus gadu pēc tam, kad pirmie angļu gaisa uzbrukumi jau bija notikuši Freiburgā, Breisgauā, Siltas salā un citās ziemeļu un rietumvācu pilsētās. Un arī tad vāci uzbruka tikai karām svarīgiem mērķiem: kuģu būvētavām, fabrikām, tiltiem un dzelzceļu mezgliem.

Angļu laikraksts „Yorkshire Post“ nesēn kādā ievadrakstā apskatīja angļu — amerikāņu gaisa uzbrukumu paņēmienus un to iedarbību vācu aizmugurē. Kā materiāls šim ievadrakstam bija izlietoti ziņojumi par 1943. gada aprīli izdarītiem 10 uzlidojumiem. Sabiedrotie tad zaudējuši 233 pa lielākai daļai četrmotorīgos bumbvedējus un 1700 lidmašīnu apkalpes kapavīrus. No otras puses tomēr, raksta tālāk laikraksts, neesot iespējams pareizi konstatēt ienaidniekam nodarītos militāros un civilos zaudējumus. No vācu ziņojumiem varot spriest, ka asīpānie zaudējumi uzbrukumos cietošos apgabalos neesot bijuši lielāki kā pašu uzbrucēju lidmašīnu apkalpes zaudējumi.

Ievadraksta kulminācijas punkts ir konstatējums, ka neaprobežotais gaisa karš pret ienaidnieka aizmuguri pēc angloamerikāņu kara vadības uztveres esot ļoti vēlams, ja, pat ļoti nepieciešams. Tā esot viena, ja pat ne vienīgā iespēja, pieveikt daudz pārāko pretinieku, no otras puses, tomēr tāda ofensīva, kas uzbrucējam sagādādot kvantitatīvi ļoti lielus zaudējumus. Tie pārsniedzot sabiedroto lidmašīnu apkalpes cilvēku papildināšanas iespējas un angļu-amerikāņu produkcijas spēkus; vācu atvairības spēkiem turpretim nevarētu nodarīt nekādus asiņainus, nedz materiālus zaudējumus, kas ietekmētu kara iznākumu. Tāpat šiem uzbrukumiem neesot nekādas morāliskas nozīmes.

Dažas nedēļas vēlāk parādījās kāds cits ievadraksts par šo pašu jautājumu attiecībā uz vācu ziņojumu, ka vācu zenitartillerija nogāzusi 10.000 lidmašīnu, ievadrakstā lasāms: „Nav iemesla apšaubīt šī ziņojuma patiesību. Katrā ziņā boļševiku zaudējumi, ko redzam arī no viņu pašu ziņojumiem, ir šausmīgi.“

Tas ir mēģinājums angļu uzmanību novērst uz boļševiku zaudējumiem. No jauna iztirzā arī veco tēmu par notikumiem 1943. gada maija mēneša otrā pusē. Tiek minēti divi dienas un divi nakts uzlidojumi Ziemeļvācijas apgabalam. Uzlidojuma iedalīto kaujas lidmašīnu skaits gan neesot bijis sevišķi liels, bet līdz ar to zaudējumi — 14 resp. 17 lidmašīnas, esot iespaidīgi. Bet kā nekā mērķis esot sasniegts un pretiniekam nodarīti zināmi zaudējumi, kas gan, kā liekas, vairāk attiecas uz civilo sektoru. Dienas uzbrukumos vēlamā trāpījumu precizitāte sakarā ar pirmklasīgo vācu atvairi tomēr bijusi visai slihta un militāriem mērķiem nav nodarīti zaudējumi“. Bet, kā zināms, nakti varot rēķināties ar kopējo iedarbību. No šī redzes viedokļa maija pēdējās dienās Rietumvācijas apgabalos esot notikuši divi lieli un divi vidēji uzbrukumi. Angļu laikraksts par šiem uzlidojumiem raksta:

„Ļoti sūrs ir 149 lidaparātu un apmēram 900 lidotāju zaudējums. Jājautā, vai uz ilgāku laiku šāds risks atmaksājas, salīdzinot ar uz ienaidnieku izdarīto spiedienu. Šai ziņā līdz šim vēl nav manāmi nekādi rezultāti“.

Vēl visai iespaidīgi aizrāda uz to, ka sevišķi pēdējos šā veida uzbrukumos faktiskie zaudējumi esot tālu pārsnieguši paredzēto zaudējumus. Vispār pēdējā laikā pretgaisa aizsardzība esot neiedomājami pastiprinājusies.

Salīdzinot ar abiem minētiem dienas uzbrukumiem pavisam neizdevīgas esot operācijas nakti. Protams „nepieciešamības“ dēļ šādas operācijas nevarot pārtraukt, bet esot jāšaubās, vai sabiedrotie ar šiem cīņas paņēmieniem iegūšot uzvaras palmu.

Angļu — amerikāņu iebrukums Sicīlijā

„Nakti uz 10. jūliju ienaidnieks, spēcīgu jūras un gaisa spēku atbalstīts, sāka uzbrukumu Sicīlijai. Viņš sastapa tūlītēju atvairīšanu uz zemes un gaisā. Kaujas turpinās. Uzbrukumu Sicīlijai ienaidnieks uzsāka spēcīgu jūras un gaisa spēku atbalstīts, kā arī ar izplētņu lēcēju nodaļu piedalīšanos.

Sabiedroto bruņotie spēki ienaidnieka pasākumam stādīja pretim spēcīgu pretestību. Kaujas turpinās gar dienvidaustrumu piekrastes joslu.“

Ar šādiem vārdiem ass valstu bruņoto spēku virspavēlniecības savos pirmajos ziņojumos vēstīja par angļu un amerikāņu desantu Sicīlijā. Cīņas šajā svarīgajā Eiropas priekšpostenī tagad turpinās jau 5 dienas un par šo pirmo kauju posmu ir iespējams dot jau nelielu sīkāku pārskatu. —

„D. Z.“ par karadarbību Sicīlijā ziņo, ka angļu un amerikāņu karaspēks uzbrukumu Sicīlijai sestdien sācis agrā rīta stundā, uzsākot izcelšanas salas dažādās dienvidaustrumu un dienvidrietumu daļās. Šis desanta operācijas vācu un itāļu vadībai

nebija nekāds pārsteigums, ienaidnieka nolūks bija skaidrs — radīt Sicīlijas dienvidaustrumu stūrī tīla gala pozīcijas. Šajā nolūkā pretinieks jau sestdienas nakti izcēla vairākas grūti pieejamās vietās, kalnos, līdz 20 km tālu no krasta, izplētņu lēcēju nodaļas. Drīz pēc tam salas austrumu un dienvidu piekrastē parādījās spēcīgas ienaidnieka flotes un aviācijas vienības, kurām stipras uguns aizsegā iedevās dažādos krastmalas punktus starp Sirakuzu un Ligatu izcelties sauszemē. Tālāk uz salas ziemeļiem un rietumiem visi desanta mēģinājumi sabruka pret spēcīgo krastu aizsardzību, kas nogremdēja daudzas desantlaivas un izcēlās vienības ietrieca atpakaļ jūrā. Cīņās iejaucas arī ass valstu aviācija, kas enerģiski uzbruka ienaidnieka desanta vienībām un flotei.

Rietumos no Pasero raga izdevās pa gaisu izcēlās amerikāņu vienības saspiest kalnos un dažās vietās atsievst līdz jūrai. Apm. 50 km uz rietumiem izcēlās angļu vienības 10. un 12. jūlijā mēģināja pastipri-

Dzimtenes purvos

(RAD kandidātu dienas gaitas).

Austrumos blāzmo rīts. Pāri purvam ceļas balti miglas vāli. Purva otrā malā kā meļnas siekstas, paceļas kūdras mašīnu tumšie stāvi. Rīta klusumā skan dziesma un vingri soļi mīda brūno zemi. Tur darbā dodas jaunie darba vīri. Ceļš vijas gar purva malu, kur vietām redzami pasaules kara liecinieki — pusgruvuši bunkuri un strēlnieku ligzdas. Baltajās formās tērtie vīri tver stingrāk lāpstas kātu un viņus vieno doma: „Mēs strādāsim, mēs palīdzēsim tautiešiem frontē, lai arī šis karš neatstātu tādas pēdas, kā pagājušais.“

Dūc mašīnas un elevātorā nemitīgi slīd kūdra. Saule stingri karsē. Darba vīri nometuši virsdrēbes un strādā vienīgi sporta biksēs un gumijas zābakos. Brūni iedegušie ķermeņi liecina, ka šī nav pirmā diena purvā. Viņu delnas klāj tulznas un sacietējumi, jo darbs nav viegls, bet galvenais, ka darītāji pa lielāku daļu nākuši no skolas sola un smagu darbu nav raduši. Par grūtībām neviens nesūdzas. Kārtīgi strādājot astoņi rācēji izrok 120 m³ lielo normu 5 stundās.

Ar dziesmām pēc pabeigta darba grupa soļo mājup. Pie mašīnām darbu sāk otrā maiņa. Pāriet labs brīdis, kāmēr zēni atbrīvo rokas no ķepīgās kūdras. Neskatoties uz visām pūlēm, pilnīgi tīram nomazgāties izdodas tikai retam.

Pēc nometnes vadītāja signāla grupa ieņem vietu ēdamtelpā pie galdiem. Galda un virtuves apkalpe sadala porcijas. Te nu vienu otru reizi spēcīgāks vārds jādzird galda dienesta vīriem, jo dažs nevar savā porcijā sameklēt gaļas gabalu, citam turpretī gadījies vairāk gaļas un tas šodien ir laimīgais.

Pēcpusdienā notiek apmācības. Ēdamtelpā pulcējas darba vīri un nometnes vadītājs māca RAD dziesmas. Pēc dziedāšanas parasti vēl dažas reizes nodzied nupat iemācīto pautu, soļojot pa apmācības laukumu.

Sākumā grūtības ierindas mācībā rada komandas vācu valodā, jo daži tās nesaprot, citi atkal izpilda pēc latviešu parauga. Tagad visi prot pat sarežģītākās komandas un, ja kāds biežāks pakausis negrib saprast, tad apbrīnojami palīdz nometnes vadītāja komanda „hinlegen“ vai apskriet pāris reizes ierindai. Vislabāk no apmācībām zēniem patīk sporta spēles, neskatoties uz visu to, ka sacensībās dažs vajāks bieži dabū pat zilumus.

Brīvajos brīžos talsinieku — aizputnieku apvienotā orķestris muzicē. Darba vīri

spēlē šachu un citas spēles, vai arī ar vēstulēm atceras mājniekus. Atvaļinājumus saņem tikai priekšzīmīgie un nesodītie darba vīri, sestdienas pēcpusdienās un svētdienās.

Ar vakara jundu noslēdzas dienas gaitas. Nometnes karogs nolaiž un ierindā nostādītie vīri sastingst sveicienam. Tālu pāri purvam un mežiem atbalsojās ar sajūsmu dziedātā jundas dziesma „Svēts mantojums“. Līdz gulēšanai dieninieki rosīgi strādā istabu sakārtošanā, bet zēni saved apģērbus un apavus kārtībā, jo kurš gan gribēs vakarā, kad nometnes vadītājs pieņem istabas, palikt bez atvaļinājuma, vai mizot karstupeļus.

Pēc nakts miera izziņošanas visi ir gulētās un nometne ieslīgst sapņu valstībā, bet gadās arī tādi, kas grib uz naktsmiera rēķina spēlēt kartis vai „nopeldināt“ citus no nārijām. Tādā gadījumā parasti nevien vainīgajiem, bet arī pārējiem grupas dalībniekiem iznāk skriet dažas desmit reizes ap barakām un rāpot pa smilšaino laukumu, līdz naktsmiera traucēšanas priekšizgaisis uz visiem laikiem.

Darba vīri saprot disciplīnas un darba nozīmi un cenšas darīt visu pēc labākās sirds apziņas. Viņi saprot, ka tas, ko iemācis šē dzimtenē, nebūs vairs jāmācās, kad sāksies gaitas darba dienestā Vācijā.

Sardzes nometnes darba vīrs Grīntāls.

Jaunie noteikumi apdrošināšanai slimības un nelaimes gadījumos

Slimo palīdzībai tālāk darba nespējas gadījumā piešķaitama arī slimības pabalstu piešķiršana, sākot ar darba nespējas ceturto dienu 50 proc. apmērā no caurmēra dienas atlīdzības resp. ienākumiem, vispirms uz 26 nedēļām. Slimības pabalstu var piešķirt arī ilgāk par šo laiku, ja saskaņā ar uzticības ārsta atsauksmi paredzamā laikā var rēķināties ar aroda un darba spēju atjaunošanos.

Slimo palīdzības vietā var piešķirt ārstēšanu kādā slimnīcā tāpat uz 26 nedēļām. Arī šai gadījumā vadītājs var pārsniegt minēto termiņu.

Lai pasargātu no saslimšanas vai atjaunotu darba spējas, slimniekus var dziedināt kūrvielās un dziedniecības un ārstniecības iestādēs. Šādā gadījumā apdrošinātiem, kam jāuztur piederīgie, izmaksājama mājas nauda pusapmērā no slimības pabalsta, bet citiem apdrošinātiem, kas piederīgos neuztur, kabatas nauda 25 proc. apmērā no slimības pabalsta.

Nedēļnieču palīdzība aptver brīvu vec-

Lietus nolija, atkal spīd spožā saule. Zāle aug tīri vai acīm redzot. Arī Jāņi jau nolīgoti. Zemnieki sāk cīlāt izkaptis un vietu vietām ieskanas kapinātāju āmuru aicinošā klaboņa. Sākas siena laiks.

Šort it agri pie manis atrikšoja Frīcis Ķeža. (Jāatzīstas, viņš ir mans labākais draugs.) Viņš bija gluži nosvidis no lielas skriešanas, lai gan viņa māja ātrādas nedaudz soļo no manas „rezidences.“ Gluži vai nobijos un ātrumā domāju, vai tik nav notikusi kāda nelaime. Ķeža, kam jau vispār tā valoda tāda pagrūta, nevarēja laģa atjēgties. Sāku jau mierināt, „Nu, neņem jau nu tā pie sirds. Gan viss atkal būs labi. Vai't nu šī vienīgā pasaulē? Dabūsi citu un vēl daudz skaistāku“...

Jūs varbūt brīnīsieties, kāpēc sāku taisni par šo tēmu. Jā, bet tam ir savs pamats. Mans Ķeža jau piedzīvojis daudzas līdzīgas neveiksmes un vienmēr mani mierinošie vecpuiša vārdi ir stipri līdzējuši. Arī šoreiz Ķežas vaibsti savilkās smīnā, un es vai'tri pabrīnējos, ka tik ātri varēju nomierināt, citreiz tas vilkāms nu vismaz minūtes desmit...

Ķeža atguvās un varonīgi deklarēja, ka šoreiz neesot ne ar vienu „vājo“ dzimumu pinies. Nu bija mana reize brīnīties. Vai tad Ķeža varēja piedzīvot arī ko citu? Līdz šim es viņu pazīnu vienīgi kā neveiksmīgu Doužuanu, bet tagad? Nē, tam vajadzēja

būt kaut kam sevišķam. Tūlīt piedāvāju Ķezam savu miksto atpūtas krēslu, lai viņš varētu pēc iespējas labāki pastāstīt.

Ķeža iesāka ar pašapziņu klepu. „Nu paskaties taču laukā!“ viņš mani mudināja rietos pie loga. Acu mirkli neko sevišķu neievēroju. Izberzu acis un mēģināju vēlreiz skatīties. Jā, šoreiz pavisam cita lieta! Skaidri ievēroju pārmaiņas pagalmā. Tur taču lepni plīvojas sētnieces veja. Bet kāds sakars Ķezam ar sētnieces veju?

„Tu domā to veju? ... nedroši vaicāju. Ak, tu Dieva pasaulī!“ iebūrās Ķeža. „Vai tad tevī aistētiskas jūtas nemaz negrib mēsties?“

Biju spiests vēlreiz lūkoties pagalmā, bet tad saņēmu piezīmi, lai es skatolies augstāk. Tas nebija iespējams, jo acu baidījās no spožās saules. Kad to paskaidroju draugam, viņš skāļi smējās. „Nu, beidzot tu ieraudzīji! viņš izsauca. Atkal man bija jākrit neziņā. Vai tad nu saules deļ Ķeža būtu tā uztraucies?“

„Nu, vai redzi, cik liela un silta?“ Ķeža turpināja. „Un skaties ka zāle aug! Vai tu maz zini, ka siena laiks ir klāt?“

„Siena laiks? No kuņa laika tad tu vesi pilsētnieks domā par sienu pļauju? Vai tad pilsētas bruģi būtu tā noauguši, kā at izkaptim būtu nepieciešams pļaut?“ vaicāju Ķezam.

„Tu nemaz neesi asprātīgs,“ pārmeta man Ķeža. „Vai tad laukos pļavu trūkst? Skat, šē pat vakardienas laikrakstā stāvi melns uz balta.“ Viņš veikli izrāva no kabatas laikrakstu un svinīgi lasīja.

„Vajadzīgi izpalligi siena pļauja. Piedāvājums adresēt Dzerveņu pag. Klucīšos.“

„Esmu par šo saimniecību sīk informēts,“ Ķeža aizrāvēis turpināja. „Manu sētnieci pati man sludinājumu parādīja un stāstīja, ka esot krietns saimnieks. No savas puses viņa man silti ieteica pieteikties, jo tad es droši tikšot ārā no darba pārvaldes rokām. Man būšot pilnīgs miers no šīs puses.“

Pats Klucītis esot bieži pilsētā braukdamas atstājis zirgu pie manas sētnieces un prombraukdamas iedevis bagātīgu atlīdzinājumu. Un mājā! Tur viss ejot ar mašīnām. Piena majot ar mašīnu, paši sviestu darot un arī laikam ar mašīnu. Pat gaju majot ar mašīnu.“

„Bet“... mēģināju iebilst, taču Ķeža aizrāvēis stāstīja par augsto „Klucīšu“ lauksaimniecības mechanizāciju.

Ja, arī sienu un labību pļaujot ar mašīnu un rudenī pat labību kuļot ar mašīnu.

Nu vairs nenocietos un paskaidroju, ka sen jau tie laiki gaļam, kad ar cirpi pļāva un spriguli kūla. Arī Ķeža aplicināja, ka viņš to zinot, bet gribējis tikai rādīt, cik viegla dzīve tur sagaida izpallīgu. Mašīnas apkalpot taču daudz vieglāk nekā visu darbu neš uz savām rokām.

Un tagad nāca pats galvenais. Ķeža piecēlās un paziņoja, ka esot nolēmis uzskatīt izpallīgu gaitas un uzicināja arī mani. Brīdi padomāju un mans skats slidēja uz pieliekamā pusi. Tagad atcerējos, ka vakar vakarā ieturot bagātīgāku maltīti esmu apēdis visu normu. Bet laukā! Tur svaiga maize smaržo tik saldi... Nē, tas tomēr ir vilinoši! Situ roku Ķezam sauļā un biju gatavs skaisto siena laiku pavadīt kopā ar draugu pie dabas krūts.

Toro-Tolo.

Mūsu lauksaimnieku vērojumi Lielvācijā

Talsu aprīnka agronomiskais birojs pirmdien sarīkoja visai saistošu referāta vakaru lūgtiem viesiem. To atklāja aprīnka vecākais K. Krūmiņš.

Viklānds, kas kā Talsu aprīnka lauksaimnieku pārstāvis bija piedalījies no 17. jūnija līdz 4. jūlijam latviešu lauksaimnieku ekskursijā uz Lielvāciju, visai dzīvā veidā iepazīstināja referāta vakara dalībniekus ar saviem novērojumiem šajā ceļojumā.

Ekskursijā bijam pavisam 16 vīri. Paredzēts gan bija pārstāvis no katra aprīnka, bet Tukums, Ventpils un vēl daži citi aprīnki nebija pārstāvēti. Jaunākais ekskursijas dalībnieks bija 28 gadu, bet vecākais, viens no trim Rīgas pārstāvjiem — 70 gadus vecs.

Līdz Berlīnei visur redzējam labi noaugušas druvas. Šajā vācu lielpilsētā iebraucam 18. jūnijā. Mūs uzņēma ļoti laipni un kā pastāvīgu pavadoni saņēmam Dr. Bonnermani. Visi izbraukumi un apmeklējumi noritēja precīzi pēc programmas,

kas vien jau pierādīja vācu apbrīnojami labo kārtību un organizāciju.

Vērojot plašos vācu pētījumus dažādo lauksaimniecības kulturu veidošanā, mūs pārsteidza lieliskie panākumi, kādi Geisenheimā bija gūti tomātu kultivēšanā. Mēs redzējam jaunu tomātu šķirni, kuras slādi bija gandrīz 2 metri augstumā un kas no viena stāda dod ap 8 kg augļu. Kāda citā vietā apskatījām jaunus tabakas audzēšanas paņēmienus, ar kuriem mūs iepazīstināja pasaulslavenais vācu zinātnieks prof. Kēnigs. Te iepazīnāties ar jauno beznikotinas tabakas kultūru un nogaršojām arī beznikotina papirosus. Prof. Kēnigs, kurš arī bija visai asprātīgs un omulīgs sarunu biedrs, uzsvēra, ka beznikotina tabakai paredzama liela nākotne, jo smēķētāji maldas, iedomādamies, itkā nikotīns nomierina nervus; gluži otrādi — viņš tos uztrauc.

Ceļojumā visur vērojam lielu darba spēka ekonomiju. Piem., dārzniecības zemi vis nerušina ar rokas lāpstām, bet ar sevišķu šleperi, kuru dzen motors. Šādā mecha-

mātes palīdzību grūtniecības kaitēs un pie dzemdībām, pēc vajadzības arī ārsta palīdzību, zāles un ārstniecības līdzekļus tāpat kā slimības gadījumos. Pēc dzemdībām maksā dzemdību izdevumu pabalstu 10 RM apmērā, 4 nedēļas pēc dzemdībām, ja bērns vēl dzīvs, slimo apdrošināšanas iestāde piešķir zīdaiņu uztura pabalstu 22,50 RM apmērā. Zaudētās darba algas vietā izmaksā nedēļnieču naudu slimības pabalstu apmērā par 5 nedēļām pirms un 4 nedēļām pēc dzemdībām, cik tāl grūtniece resp. nedēļniece nestrādā par atlīdzību. Nedēļnieču nauda par laiku pirms dzemdībām maksājama sākot ar dzemdēšanas dienu.

Nedēļnieču naudas vietā sevišķos ārstu vai vecmātes pamalotos gadījumos dzemdētāju var novietot kādā slimnīcā vai nedēļnieču iestādē. Šiem gadījumiem piemērojami tie paši noteikumi, kā pie vispārējās ārstēšanas slimnīcās.

Zīdaiņu uztura pabalstu līdz šim maksāja tikai pēc 5 mēnešiem, skaitot no dzemdību dienas un tikai tādiem apdrošinātiem, kuru atalgojums mēnesī nepārsniedza 90 RM. Šie priekšnoteikumi nākotnē atkrit. Tiesības uz šīm normām ir visiem apdrošinātiem, neraugoties uz viņu atalgojuma lielumu, kā jau minēts, 4 nedēļas pēc dzemdībām. Arī šeit saskatāms ievērojams uzlabojums.

Kā piemaksu apbēdīšanas izdevumiem slimo apdrošināšanas iestāde apdrošinātā miršanas gadījumā piešķir apbēdīšanas naudu slimības pabalsta aprēķināšanai noteiktās dienas maksas piecpadsmitkārtīgā apmērā, vismaz 30 RM, bet augstākais — par apbēdīšanu izdotās summas apjomā. Tā kā līdz šim apbēdīšanas naudu maksāja parasti tikai 25 RM apmērā, jaunais pabalsts uzskatāms par ievērojamu uzlabojumu (Beigas 4. l. p.)

nizētā veidā dienā viens cilvēks var uzirdināt ap 0,5 ha dāru zemes. Sienu un labības novietošanas un kraušanas darbos dakšas visai maz lieto. Sienu vezumus uz ēku augšām uzvilk ar speciāliem cēlājiem un izgāž. Salmus no kūļiem uz šķūņiem aizvada ar salmu pūtējiem un lentas transportu.

Lauku un saimniecību darbos plaši pielieto mašīnas. Pat visai nelielās saimniecībās, ar 8 ha zemes platību, var sastapt 3 elektromotorus un daudzas lauksaimniecības mašīnas. Dažām šādām saimniecībām ir pat savas kuļmašīnas un dzirnavas, kuras izmanto lopbarības sagatavošanai. Piemērotās kā labu tehnisku ierīci redzējam automatiskos piena svarus, kas pēc piena nosvēršanas izsviēz piena svara bijeti. Tādus svarus derētu iegādāties arī visām mūsu pienotavām.

Rietumvācijā pārsvarā ir gaišie Simentāles lopi, ar kuriem arī brauc, bet Rītrūsiņā — melnraibe.

Zemnieku dzīvokļi Lielvācijā ir ar visām ērtībām, elektrību, ūdensvadiem un bieži arī gāzi. Tie līdzinās mūsu pilsētnieku dzīvokļiem. Ļoti labi attīstītas arī dažas lauksaimniecības blakus nozares. Svarvaldē redzējam lielisku foreļu audzētavu, kuras

diķos pastāvīgi ieplūst vēsais kalnu strautu ūdens.

Rietumprūsijā redzējam dzintara raktuves, kur dzintaru rok no vairāk desmit metru dziļuma. Dzintars šajos zemes slāņos nogūlies pirms apm. 25 milj. gadiem.

Zemniekus Lielvācijā ļoti ciena. Tos var salīdzināt ar veciem ozoliem, kas spītējot visiem vējiem un vētrām stingri paliek savās vietās. Arī jaunatnei Lielvācijā piegriež ļoti lielu vēribu. Pat lauku ciemos ir bērnu dārzi, kur zemnieki, aizejot lauku darbos, var atstāt savus mazos. Vācu jaunatne ir ļoti disciplinēta un modra. Ne par velti vācieši izsakās, ka viņi nekāro visu seviš, bet gan tieši šīs jaunatnes dēļ. Visumā vācieši ir ļoti paēduši un apģērbušies. Arī kara grūtības tie panes ar apbrīnojami mieru un aukstasinību. Karlsruhe mēs redzējam no gaisa uzbrukuma radušās drupas, bet blakus tām mierīgi rotājās bērni. Cildināma ir arī vācu asprātība, ar kuru tie dzīvi padara vieglu un jauku. Vispar, no Lielvācijas mājās pārbraucām nevien ar bagātiem un vērtīgiem novērojumiem, bet arī ar apziņu, ka Lielvācija ir varens spēks, ar kuru visiem jārēķinās.

Modernā kartupeļu rokamā mašīna

vācu tehnikas lielisks sasniegums.

TALSOŠ

Jauni aptieku vadītāji.

Par Talsu pilsētas aptiekas pārzini apstiprināts farmaceits Francis Rādiškevičs, kurš šos pienākumus izpilda jau vairākus mēnešus.

Par Lielās aptiekas pagaidu pārzini pieņākumu izpildītāju mirušā provizora Tālberga vietā iecelts farmaceits Haralds Lapinskis.

Nelaimes gadījumā apdedzinājies.

Pēteris Zenko savā dzīvoklī Lielā ielā Nr. 29 gatavojis līmi, kuru varot gribējis ar benciņu atšaidīt. Benciņš uzliesmojis un vārgi apdedzinājies Z. kaklu un krūtīs. Viņš aizvests uz Talsu apr. slimnīcu, kur ārstējās kādu nedēļu, līdz veselības stāvoklis uzlabojās.

Ārste Dr. Marija Dzelzītis

no 15. līdz 29. jūlijam aiziet atvaļinājumā un slimniekus nepieņem.

Draudžu ziņas.

18. jūlijā, plkst. 10 Vandzenes baznīcā koncerts-dievkalpojums. Pied.: brīvmāksl. K. Šteinbergs (tenors), S. Lepasēpa (soprāns) un Ūlberga.

Kapu svētki

18. jūlijā, pulkst. 4 p. p. Antīgu kapsētā, 25. jūlijā, pulkst. 4 p. p. — Rocežu kapsētā.

18. jūlijā pl. 10 no rīta Talsu parēizt. baznīcā netīks dievkalpojums. Priesteris S. Pokrovskis.

Baptistu baznīcā, Svētdien 18. jūlijā plkst. 10 dievkalpojums. Pēc tam draudzes padomes sēde, plkst. 17 bībeles stunda. Trešdien, plkst. 20 jaunatnes sanākums. Ceturtdien, plkst. 20 lūgšanas sapulce.

Atceres.

10. jūlijā — 1509. gadā dzimis reliģijas reformators Jānis Kalvīns.

15. jūlijā — 1868. gadā miris Juris Neikens.

14. jūlijā — 1904. gadā Šveicē miris būru Transvalas brīvvalsts prezidents un kara vadonis Pauls Krīgers.

15. jūlijā — 1918. gadā sākus vācu uzbrukums pie Marnas.

16. jūlijā — 1918. gadā bolševiki Jekatberinburgā noslepka līd ar ģimeni Krievijas caru Nikolaju II.

18. jūlijā — 1930. gadā Rīgā nomira Jānis Ziemeļnieks.

19. jūlijā — 1940. gadā reichstaga runā Adolfis Hitlers pēdējo reizi atcīna Angliju noslēgt mieru.

Artūrs Kārklis

Sonets zemniekam

Pāri laukiem kailajiem, kad rieta atspulgs līst,
Ar sārta sagšu birzi kalnā klādams,
Tu līksmi noraugies, ka putni baros klīst,
Pēc gārda darba brīdī mierā stādams.

Un gaitā mierīgā kā zieds, kas auglim vist,
Pīlās brīduma un jauna spēku krādams,
Tu klēti iegriezies, kas bada nepazīst,
Un bijīgs klīst, Dievu sumnādams.

Kad rokām tulznainām, kam darīt prieks,
Kā zelta bites graudi klātu kļaujas,
Tu sirdi sajūti, kā dzīvē ne'si lieks
Prāts mirklī tiksmel rotājīgai ļaujās,
Līdz cejas lepnuma, spēks, ko šaubas nesaliek,
Kā karotājs pēc uzvarošas kaujas,
Kas zemi mīlējis, to baros graudu sieks.

Māra Dzelde

Zemes smagums

(I. turpinājums)

Vaiva atminas savu atnākšanu uz Dumbbrēniem. Kad ar jauno gadu, viņas darba iestāde tika likvidēta, lai tālāk darbību uz sāktu zem jauna vārda, visi darbinieki tika atlaisti. Mātes pierunāta, ka viņa varot būt laimīga, ka tikusi vajā no bolševikiem un lai nekādā ziņā vairs nemeklējot darbu no jauna citā iestādē, viņa paklausīja un neiesniedza lūgumu, ka viņas pārējie darba biedri atpakaļ uzņemšanai jaunajā vietā, bet izvēlējās pārnākt uz laukiem pie savas mātes radniecības vientuļās Dumbbrēnu mātes. Vaivai jānosarkst atminoties, ar kādu nepatiku tā brauca šurp. Lauku dzīve viņai likās ļoti pretīga. Mūžīgais darbs un darbs un steiga, ko vienmēr tā bija izjutusi te vasarā, ciemojoties Dumbbrēnos, to biedēja kā ūdens bērnu, kas nemācēja peldēt. Tagad viņai tas sen vairs tā nelikās. Skaisti bija Dumbbrēnos un arī viegli un labi un daudz tikamāk bija uzklauties Dumbbrēnu mātes laipnos aizrādījumus, nekā sava bijušā inspektora, kādreizēja kurpnieku meistara Uspja rīkojumus. Sākumā gan Vaiva bija gribējusi pasvitrot, ka viņa ir pilsētniece un tāpēc neprotot govīs slaukt un maizi cept un visi lauku darbi viņai esot par smagiem jo ieradinājusies dzīvot vieglākā dzīvē, bet ilgi Vaiva nebija spējusi pieturēties pie sava pilsētnieces dzīves veida un maz pamazām sākusi pārdomāt, vai

Darbs un dzīve mūsu novadā

Jālieved zemesgrāmatās.

Visi tie lauksaimnieki, kas sāņēmuši atpakaļ savus nekustamos īpašumus resp. ieguvuši īpašumu reprivītizācijas aktus, tiek uzaicināti šos aktus ievest zemes grāmatās, iesniedzot tos līdz ar lūgumiem zemesgrāmatu nodalām.

Jauna ārstēšanas kārtība.

Latvijas Veselības kameras vadītājs Dr. E. Bušs izdevis rīkojumu, ar kuru sākot ar š. g. 1. jūlija atcelta bezmaksas ārstēšana.

- Ārstniecības izdevumus maksā:
- slimo apdrošināšanas iestādē — par sociāli apdrošinātiem;
 - pašvaldību pārvaldes iestādes — par sociāli aizgādājamiem;
 - iestādēs, kas izmaksā pensijas vai rentes — par reņšu saņēmējiem, pensionāriem un kara invalidiem;
 - iekšleto ģenerāldirekcijas sociālais departaments — par vācu karaspēka, valsts darba dienesta, latviešu aizsardzības vienību un armijas palīgdienesta organizāciju piederīgo ģimenes locekļiem un darba pārvaldes saskaņā ar 1941. g. 15. augusta rīkojumu par darbā novietoto personu ģimenes locekļiem.

Sākot ar š. g. 1. jūliju privāti praktizējošiem ārstniecības darbiniekiem — ārstiem, zobārstiem, vecmātēm u. c. jāpieņem un jāārstē parastās runas stundās un telpās bez privātiem slimniekiem arī zemāk uzskaitītās personas un viņu ģimenes locekļi:

- sociāli apdrošinātie — ja viņi iesniedz slimo apdrošināšanas iestādes izdotu apliecību; pagaidām legītimācijai der arī darba vietas apliecība par ārstēšanās tiesību;
- sociāli apgādājami, ja viņi iesniedz pašvaldības izdotu apliecību par ārstēšanās tiesību;
- pensionāri, reņšu saņēmēji un kara invalidi — ja viņi iesniedz rentes vai pensijas izmaksātājas iestādes apliecību par ārstēšanās tiesību; pagaidām legītimācijai der arī 1943. gada pasta kupons par pensijas izmaksu vai apliecība par pensijas piešķiršanu; reizē jāuzrāda arī personas apliecība;
- vācu karaspēka, valsts darba dienesta, latviešu aizsardzības vienību un armijas palīgdienesta organizāciju piederīgo ģimenes locekļi un darba pārvaldes saskaņā ar 1941. g. 15. augusta rīkojumu par darba-

spēka sagādi un sadali darbā novietoto personu ģimenes locekļi — uzrādot attiecīgu dienesta iestāžu izdotas apliecības vai pašvaldības izziņu par ārstēšanās tiesību.

Ārstēšanās maksa nav no šā punkta a—d burto minētiem slimniekiem un viņu ģimenes locekļiem iekasējama.

Skolēniem un viņu vecākiem.

Paziņojumi, ka pēc Austrumzemes reģionālās komisijas rīkojuma par augstāko vispārīgglītojošo skolu un arodskolnieku vecumu tautskolas augstākas klases skolnieki un skolnieces līdz attiecīgā skolas gada 1. janvārim nedrīkst būt vecāki-as par 16. gadiem.

Šis rīkojums neskar vakara skolas, bet tās drīkst apmeklēt tikai nodarbinātie.

Atsevišķos izņēmuma gadījumos sakarā ar ilgstošu skolas neapmeklēšanu slimības, biežas skolas maiņas un tml. iemeslu dēļ vajadzīga ģenerālkomisāra atļauja. Šai sakarībā tiem skolēniem, kas pārsnieguši paredzēto vecuma pakāpi un vēlās ilgāk apmeklēt skolu, līdz š. g. 15. augustam jāiesniedz lūgums skolas pārzinim, uzrādot iemelus, kādēļ notikusi vecuma pārsniegšana.

A. Lucavs,
Talsu apr. tautskolu inspektors.

Stende

Sabiedrīks darbinieks mūžīgā mierā.

Pēc ilgas slimības 8. jūlijā miris Kristaps Ratkalns, kas 18 gadus darbojās pagasta pašvaldībā kā revīzijas komisijas priekšsēdētājs. K. Ratkalns bija arī viens no Stendes brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības nodibinātājiem un šīs biedrības ugunsdzēsēju pirmais komandieris. Bez tam viņš bija arī viens no labākajiem aktieriem uz Stendes skatuves. Apglabāts 11. jūlijā.

Zentene

"Zelta zemes" izrāde.

Zentenes lopkopības pārraudzības b-ba rīko 18. jūlijā plkst. 19. Jaunpļavas Briežos plašu saikojumu. Kandavas rajona agronomis nolasis referātu par lopkopības veicināšanu kara laika apstākļos. Pēc tam V. Krīgera režijā uzvedīs M. Zivertu lugu "Zelta zeme". Bez tam notiks arī mūzikāli priekšnesumi un tautas dejas.

dziju vientuļības un grūtsirdības smeldzil Tu nopūlies pāraugt laucinieces darba prasme, bet viņš tikpat to neredz, nejut — viņa pelēkas acis ir vēsas un saltas tev."

Vaiva atmet galvu atpakaļ. Karsti viņai kļūvis. Varbūt no ātras iešanas, vai varbūt no šīs nemitīgās cīņas, kas pēdējā laikā tik bieži norisinājās viņas dvēselē. Vaiva jūt, prāts nespēj aizliegt un pazemot sevi, bet jūtas bija spārnotas lidojumam pret austošo rītu.

Kartupeļu lauks ir sasniegts un Vaiva saglauz vēja izraisītos matus un nolīdzinā apģērba krokas.

Lauks ir liels un līdzens un abi puīši ar spīju arkļiem uzrušina gaŗās taisnās kartupeļu vagas. Imauts ir lauka otrā malā un pirmais Vaivas ceļā iznāk Arnis.

Vaiva iet pāri kartupeļu vagām taisni pie Arņa. Brūni pelēkā zeme čaugana un irdena viegli grīst zem viņas kājām.

Arnis aiz arklā turēdamies, soļo viņai pretī. Viņš izbrīnā veŗas nācēja.

Vaiva ātri pārliek, kā viņai derētu izturēties pret Arni. Viņa būs, protams, ļoti steidzīga un lietiska, jo nāk saimnieces sūti. Viņa savilks lūpas pavisam nopietnā smīnā un nevēlīgā balss izskaņā izteiks savu nāķķanas iemeslu — protams, lai nedomā vien tāds puisis, ka viņai kāda interese viņu satikt te tā gluži vienatnē.

Vaiva ir pienākusi pavisam tuvu un redzot savā priekšā cilvēku, kuram viņa ir atdevusi tik daudz no sāvām domām un ilgām un sava dvēseles miera, viņa jūt, ka tai vaigos iesitas tāds kā siltums, varbūt no ziedoņa vēja, vai dzeguzes zvana un viņa sirsnīgi iesmējas un apstājas Arņa priekšā un nevar citādi kā laipnām acīm, kā Laima rīta dzidrumā, svēlīt čaklo arāju.

Arnis arī iesmējas un pietur zirgu. Viņa pelēkas acis, kas daudzkārt kā svina smagumā ir nedzivas un saltas bijušas, šobrīd atmirdz Vaivai pretī, kā saules pielījuši smaidoši ūdeņi.

"Nē, nenākšu," atsaka Vaiva un atkal smējas. Es esmu pilsētniece un neprotu zemes darbus."

"Bet visu to ko nemāk, var taču iemācīties, ja vien grib", saka atkal Arnis un vēŗīgi skatas Vaivā.

"Ak, es taču negribu, to jau vairākkārt

Xiedojiet apģērhu fronti!

Vēsture jau daudzkārt ir apliecinājusi, ka briesmu brīžos mūsu tēvi, dēli un brāļi ierošiem rokās ir stājušies pretī ienaidniekiem, lai sargātu savu zemi un tautu. To viņi dara arī šodien. Nekad mūsu karavīriem nav trūcis drosmes un spēka sargāt savu tēvu zemi un tās viņiem netrūkst arī šodien. Ja tagad viņi liek savas dzīvības ķīlā par to, lai mēs dzīvotu, tad mūsu, kā atsevišķu cilvēku, tā visas tautas pienākums — visiem spēkiem viņus atbalstīt šai liktenīgajā cīņā.

Pagājušā gadā T. P. aicināja mūsu lauku ļaudis pildīt savu pienākumu pret fronti, kam sekoja liela atsaucība sīlto apģērhu ziedošana, ko nogādāja mūsu frontes cīnītājiem.

Fronte uz to atbildējusi: "Lielāku prieku un pašāvību savam uzdevumam rada sajūta, ka aiz mums stāv visa latviešu tauta."

Jo tīlu, ko esam uzceluši starp tautu un fronti, mēs nedrīkstam noārdīt. Tam jāstāv tik ilgi, kamēr mūsu karavīri kā uzvarētāji atgriezīsies dzimtajās sētās. Lai nekad nepienāktu brīdis, ka mūsu frontes cīnītāji varētu teikt, ka mēs sēzam siltās telpās, bet viņiem jāsalst.

Lai gūtu uzvaru, ziedosim arī šogad latviešu karavīriem sīltus apģērba gabalus, kā zeķes, cimdus, galvas un ceļa sildītājus, kamzozus u. c. Ja nebūtu iespējams tos pagatavot, tad ziedosim vilnu vai vilnas dzijas.

Ziedojumus pieņems katrā pagastā T. P. iecirkņa priekšnieks no š. g. 15. jūlija līdz 10. septembrim.

Izsakam pateicību visiem tiem ziedotājiem kas laikā no š. g. 1.—6. jūnijam devuši savu artavu mūsu tautas trūkumcietēju palīdzīšanai. Šai ziedojumu vākšanas akcijā saziēdota Talsu lauku apr. RM 36.89710.

K. Krūmiņš, T. P. Talsu apr. p. r

esmu jums teikusi. Es negribu būt laucīniece, es milu tikai vieglu dzīvi, tīras drēbes, baltas rokas un ne tādas ar zemi apputējušas smagas un netīras", Vaiva skaidro savu dzīves uzskatu un līksmi smējas.

Tādas apputējušas netīras drēbes kā man, vai nē Vaiva, jums nepatīk, bet kā jums liekas, vai tīras drēbes glabā arī vienmēr tīru sirdi un viegla dzīve būtu taisni tā, kas cilvēkam dod laimi?"

"Ak, tīrā traukā dabīgi jābūt arī tīram saturam un laime — es esmu laimīga tad, ja varu mazāk strādāt un vairāk baudīt dzīves ērtības."

"Ļoti nožēlojama laimes robeža, jā, bet kāpēc jūs pēdējā laikā te Dumbbrēnos tik daudz strādājat un staigājat pavisam laucīnieciski ģērbusies, tā kā šodien, piemēram Dumbbrēnu mātes pakulu priekšautā — vai tas nebojā jūsu laimes sajūtu?"

"Kā nē, ļoti bojā, es jūtos pavisam nelaimīga un savā sirds mierā gluži sagrausta, bet es gribu varonīgi iznest šīs sapes un sevi mierīnu ar to, ka varbūt drīz, drīz mainīsies atkal laiki un es tikšu atpakaļ uz pilsētu vieglākā dzīvē."

"Un atgriezoties pilsētā, jūs ceriet, ka jūsu sirdsmiers būs atkal atgūts?"

"Tā, protams, te manī nomāc zemes smagums, bet nokrotot to, es būšu atkal brīva un viegla kā putns savā lidojumā."

"Vaiva, jūs tiešām izsaucat līdzjūtību un es no sirds būtu palīdzīgs jums drīzāk šo zemes smagumu atraisīt, ja tikai kaut kādā veidā vien to iespētu un ja kaut drusciņ mana palīdzība būtu pieņemama — man, lūk, tādas zemes smagumā apputējušas rokas, bet ļaut cilvēkam tā tīšām aiziet bojā, gluži nevarētu."

"Ak, ko jūs nu atkal zobojaties, jūs jau mani — pēc jūsu ieskatiem — es esmu tikai vieglprātīga, izlutināta pilsētniece, kautkādas līdzjūtības necienīga!" Vaivas smieklī, kas visu laiku ir skanējuši brīvi un gaiši, izdziest skumjā izskaņā un acis tai ieplūst valgs spožums. "Es nebūt nevēlos jūsu palīdzības!"

"Ak, manas palīdzības jūs nevēlaties", atkāto Arnis un aplūst.

(Turpinājums sekos)

Domās par civilizāciju

Mūsu civilizācijai trūkst istas kultūras. Ta plosas jaunās kultūras radīšanas drudzis.

Mensikovs.

Civilizācijas krēsla vēl neliecina par viņas bojā eju.

Lera.

Jaunie noteikumi apdrošināšanai slimības un nelaimes gadījumos

(Sākums 2. lapaspusē)

Slimo ģimenes locekļu kopšana, kuriem pieskaitāmi laulātie un bērni līdz pilnam 16. mūža gadam, aptver tās pašas apdrošinājuma normas kā apdrošinātiem. Ārstniecības līdzekļu maksimālās summas robeža šeit ir 7,50 RM. Ārstējot ģimenes locekli slimnīcā, slimo apdrošināšanas iestāde principā vispirms uzņemas 50 proc. no izdevumiem, pie kam augstākais uz 13 nedēļām. Bez tam vadītājs var piešķirt tālāku ārstēšanu slimnīcā uz laiku līdz 26 nedēļām, ja pēc uzticības ārsta atsauksmes ģim. locekļi ar šādu ārstēšanu var atkal izvēlēties vai vēlāk atgūt arda vai darba spējas. Vadītājs var dot rīkojumu arī par visu izdevumu samaksu, ja jāārstē lipīgas slimības un tādi gadījumi, kad slimnīcā ārstēšana nepieciešama dzīvības uzturēšanai.

Ģimenes locekļu — nedēļnieču palīdzību saņem apdrošināto sievas, ja viņas pašas nav apdrošinātas. Viņām sniedz to pašu palīdzību kā apdrošināto dzemdību gadījumos; atkrit vienīgi nedēļnieču nauda, jo viņas algu nesāņem.

Ģimenes locekļa apbēdīšanas naudu apmēru aprēķina pēc summas, kādu maksā apdrošinātā nāves gadījumā. Tā ir par laulāto 50 proc. no apdrošinātā apbēdīšanas naudas, bet ne mazāk par 25 RM.

Darba nelaimes un arda slimību gadījumos slimo apdrošināšanas iestāde izdevumus par dziedniecības līdzekļiem līdz 30 RM par katru dziedniecības līdzekli uzņemas uz sava rēķina. Bez tam slimo apdrošināšanas iestāde piešķir pabalstus par palīgīdzekļiem, kas vajadzīgi sakarā ar nelaimes radītiem sakropojumiem līdz maksimālajai sumai 50 RM apmērā par katru šādu līdzekli. Slimības pabalstu, mājas vai kabatas naudu maksā jau sākot ar darba nespējas pirmo dienu. Darba spēju atgūšanai var piešķirt īpašu dziedināšanu. Šādu ārstēšanu saņem arī apdrošināšanai nepakļautie darbinieki, kas cietuši nelaimes gadījumā darbā vai saslimuši ar kādu arda slimību.

Tiesības uz apdrošināšanas palīdzību slimības un nelaimes gadījumos apdrošināšanai pakļautiem sākas ar iestāšanās dienu apdrošināšanai pakļautā darbā, apdrošināšanas tiesīgiem turpretim pēc 6 nedēļu nogaides laika. Vēl jāpiezīmē, ka slimo apdrošināšanas iestāde maksā arī ceļa un transporta izdevumus, kas rodas sakarā ar ārsta un zobārsta kabinetu apmeklējumu, kā arī uzņemšanu slimnīcā vai dziedniecības iestādē. Tāpat kā Lielvācijā par ārstēšanu un zobu ārstēšanu jāmaksā nodeva; tur tā noteikta 25 fen. par vizīti, šeit turpretim tikai 15 fen. Apdrošinātais to samaksā tādējādi, ka viņš pie darba devēja vai slimo apdrošināšanas iestādes atūcīga

pārvaldes punktā iegādājas nodevu marku, kuru tas, apmeklējot ārstu vai zobārstu pirmo reizi, nodod līdz ar savu ārstēšanās zīmi. Nedēļnieču izmeklēšanas, kā arī darba nelaimes un arda slimību gadījumos nodeva atkrit.

Iemaksas slimības un nelaimes gadījumu apdrošināšanai aprēķina 7 proc. apmērā no caurmēra darba atalgojuma uz kalendāra dienu. No tiem 6 proc. ieskaitāmi slimības apdrošināšanai un 1 proc. nelaimes gadījumu apdrošināšanai. Patlaban un līdz turpmāk visās šīs iemaksas jāmaksā darba devējiem vien.

Ar slimības un nelaimes gadījumu apdrošināšanas pārkaršanu visumā radīts tālks svarīgs locekļi to soļu virknē, kas līdz šim realizēti, lai pilnīgi likvidētu tos iedzīvotājiem neciešamos apstākļus, kas radušies boļševiku varas laikā. Tas darīts, lai apdrošinātiem nebūtu vairstājāta, ka viņi saņem līdzietības pabalstus, kā tas pa lielāki daļai bija līdzšinējos apstākļos, kas rodas slimības, nelaimes gadījumu, dzemdību un nāves dēļ.

18. jūlijs — liela sporta diena Talsos

18.jūlijā Talsu sporta b-ba rīko plašas bumbu spēju sacikstes, kuru sākums paredzēts plk.9,30, kad Zemgales apgabala meistarības izcīņas spēlē sacentīsies Tukuma S. B. un Talsu S. B. Stendes kopas volejbola komandas. Pēc tam Tukuma S. B. volejbolistiem preti stāsies Talsu S. B. izlase, kuru savstarpējā cīņā pag. vasarā Tukumā risinājās ļoti sivi (3. setā 15:13 uzvaru izcīnīja tukumieši). Arī sekojošā Tuk. S. B. un Talsu S. B. cīņā basketbolā solas izvērties ļoti saistoša, jo pag. gada cīņās katram no pretiniekiem bija pa uzvarai, pie kam pedējā spēlē, kurā talsinieki Tukumā izcīnīja 21:20(14:15) uzvaru, bija reti spraiga un intriģejoša.

Plk. 11,30 sāksies Tukuma sporta biedrības un Talsu sporta b-bas spēkošanās futbolā, kur abu pretinieku spējas līdzšinējās cīņās bijušas ļoti līdzvērtīgas (pag. g. Talsos 1:1; Tukumā 4:2 uzvara Talsiem, bet š. g. jūnijā Tukumā 3:2 uzvara Tukuma S. B.). Reizē ar futbola saciksti mazajā laukumā notiks Zemgales apg. volejbola meistarības izcīņas spēles: Kandavas S. B. Strazdes kopā — Ūpesgrivas S. B. un Talsu S. B. Vandzenes kopa — Kandavas S. B. Strazdes kopa.

Plk. 14. LJO Talsu apr. vadītāja un Talsu sporta biedrības sarīkojumā risināsies Talsu apriņķa meistarsacikstes vieglatlētikā jaunatnei un vispārējai klasei, kuras sporta centītāji gaida ar lielu interesi, jo tajās līdzdalību pieteicis liels dalībnieku skaits un plašajā konkurancē meistara goda

Sekmīgs Talsu sportistu starts Ūpesgrivā

Talsu sportisti svētdien viesojās Ūpesgrivā, lai ar vietējiem sportistiem sacenstos volejbolā un futbolā. Sacikstes ievadīja U.S.B. un T.S.B. Vandzenes kopas volejbolistu spēkošanās Zemgales apgabala meistarības izcīņas spēlē, kurā savu pārākumu 2 setu garajā cīņā pierādīja mājnieki. Uzvarētāju sastāvā darbojās Pūliņš A., Ozols, Grivainis, Biters, Jēkabsons un Liniņš, bet zaudētāju sastāvs, iztrūkstot labākam pārim — Freidenfeldam un Kārlsonam, kuri iedalīti T.S.B. reprezentējošā sastāvā, bija šāds: Jerlovics, Kleinhofs, Reimats, Smilgzieds, Kronbergs un Šenkevicis.

Otrajā sacensībā debiteja jaunās U.S.B. volejbolistes, sacenšoties draudzības spēlē ar T.S.B. reprezentāciju. Šai sacikstei it kuplā skaitā sanākušā publika sekoja ar kāpinātu interesi, jo „daiļā dzimuma” uzstāšanās katrā ziņā ir lielāks vai mazāks retums un bez tam tā izvērtās sevišķi saistoša, kur tikai ar lielu piepūli talsinieces 3 setos tika galā ar savām Ūpesgrivas kolēģēm. Cīņas iznākumu, liekas, izšķīra apstākļi, ka T.S.B. sastāvs bija viengabalai-

nāks, bet Ūpesgriviešu sniegums galvenokārt balstījās uz komandas vadītājas Pūliņas un Mežnoras sniegumu. Pedējā, kuras darbība vietām bija it virišķīga, uzskatāma kā labākā cīnītāja laukumā.

Pedējā volejbola sacensība spēkiem mērojās U. S. B. ar T. S. B. Šī spēle notika Zemgales apgabala meistarības izcīņā, pretinieki cīņai piegāja ar lielāko nopietnību un tā risinājās ļoti spraigi, intriģejoši, jo spēku samers izrādījās stipri vienlīdzīga. Pēc pirmiem 2 setiem, kur katrā komanda guva pa uzvarai, sekojošā 3. setā punkti auga ļoti vienlīdzīgi un tikai, kad pie sīvokļa 8:7 talsinieku labā Ūpesgriviešu spēle iestājās mazs lūzums, T. S. B. komanda nodrošināja sev uzvaru. Abos sastāvos šoreiz nevarēja manīt „zvaigznes”, jo katrā komandā 3 pāri šķīta spējas ļoti līdzvērtīgi. T. S. B. komandā spēlēja: Krastiņš, Bartaševics, Freidenfelds, Kārlsons, Jēgēns un Lībkovskis, bet U. S. B. reprezentēju Pūliņš E., Biters, Ozols, Pūliņš A. Jēkabsons un Grivanis.

Volejbola sacensībām sekoja futbola sacikste starp Ūpesgrivas S. B. un Talsu S. B., kurā augstu 9:1 (5:1) uzvaru svinēja talsinieki. Nebūdami sava labāka snieguma, ka izskaidrojams ar nelielu sacikšu pārtraukuma laiku, tie tomēr turējās liela pārsvara. Uzvarētāju komandas atsevišķi spēlētāji uzrādīja it pieņemamu tehnisku gatavību, bet kopējā spēlē starp daudzām jaukām kombinācijām bieži parādījās arī pa kļūdai savstarpējās nesaprašanās deļ.

Uzvarētājiem vārtus guva: Asars — 4, Krastiņš — 2, Kalmanis — 1 un Muiznieks — 1, bet paši pirmie vārti Ūpesgrivai jau 6. min. krita aiz „pašnāvības”.

Visiem Talsu sporta b-bas biedriem sākot ar 15. jūliju, 1 mēn. laikā jāierodas T. S. B. birojā, Lielā ielā 21, pārmaiņit vecas un izgat. jaunās biedru kartes, saņemot un iesniegt anketas, reģistrācijas kartiņas u. t. t. Birojs atvērts otrdienas un piektdienas no plkst. 10—12, pirmdienas un ceturtdienas no plkst. 17—19.

Atgadinājums velosipēdistiem. Sakarā ar Satikmes inspekcijas paziņojumu par 1942. g. velosipēdu braukšanas № derīguma, kam termiņš izbeidzās š. g. 31. jūlijā, Talsu pilsētas valde paziņo, ka velosipēdisti, kuri vēl nebūtu pagarinājuši 1942. g. braukšanas №, tāpat, kuriem vajadzētu jaunu braukšanas Nr, to varēs nokārtot š. g. 20. un 21. jūlijā, pilsētas valdē — darba laikā.

„Vilku” ezera nomnieks atzāda, ka **no ezera izceltos venterus,** to īpašnieki var saņemt 7 dienu laikā no izsludināšanas dienas pie nomnieka, pretēja gadījumā tie pērtiet nomnieka rīcībā. R. Vējiņš.

Uzaicinājums nekārtīgiem pilsētas brīvbibliotēkas gramatu lasītājiem

Zemāk minētie Talsu pils. brīvbibliotēkas grāmatu lasītāji tiek uzaicināti š. g. 20. jūlijā nodot lasītas saņemtas grāmatas bibliotēkai. Kas minētā dienā grāmatas nebūs nodevuši, tiks nodoti policijai par grāmatu piesavināšanas.

Artūrs Partehorsters,	Stendes stacijas
Dailis Krīslauks,	Pastendes pamatskolas
Richards Penka,	Talsos, Brīvības 11.
Dzidra Krūkle,	Pastendes Vecumnieka
Gunārs Sarma,	Talsos, Laidzes ielā 35
Monvids Eltermanis,	„Krievraga —10.
Elvita Sarma,	„Ezera — 2.
Kārlis Vētra,	„Lielā — 4.
Edgars Jēkabsons,	„Zvaigzpu — 6.
Jānis Znotiņš,	„Strēlnieku — 3.
Alberts Mozģis,	„Rožu — 4.
Egons Šnikvalds,	„Kr. Valdemāra 40.

Talsu pilsētas valde.

Kā izsniedz būvmateriālus

Sākot ar š. g. jūlija mēnesi būvniecības departaments ik mēnesi nodod apriņķa būvinspektoram izdalīšanai pagastu iedzīvotājiem cementu, ķieģeļus un naglas, bet pilsētām arī kokmateriālus.

Iegādes zīmēs izsniegs materiālu iegādei dzīvē nepieciešamo, un neatliekamo remontu un uzturēšanas darbu izpildīšanai.

Iegādes zīmes izsniegs, ievērojot turpmākos nosacījumus:

Materiālu iegādes zīmju saņemšanai jā-

iesniedz attiecīgs pieprasījums, par katru pieprasīto materiālu atsevišķi uz noteiktas veidlapas „Antrag auf Freigabe”. Pieprasījumam pievienojami:

- a) Pieprasīto materiālu sika aplēse pārbaudāmā veidā, uzrādot darba veidu, ar skicēm, izmēriem un izskaitojumu;
- b) Paskaidrojums, kamdēļ katrā atsevišķā vietā darbi, kuriem materiāls pieprasīts, nav atliekami un kāda tiem kara saimnieciska nozīme;

Darba pārkāpumu sodīšana.

Novada komisārs norāda, ka darba spēka novietošana laukos un mežniecības piekrit pagastu vecākiem. Kur notiek darba liguma laušana, aizvījināšana uz citu darba vietu un taml. visas šīs lietas jākārti pagastu vecākiem, nepāklusības gadījumā pieaicinot tālkā. policiju. Gadījumos, kur šie pārkāpumi atkartojas, ziņojumu iesniedzot policijai, tā noraksts nosūtāms Novada komisāram, vainīgo bārgāki sodīšanai.

Rīkojums.

Pamatojoties uz Kurzemes novada komisāra un Talsu apr. vecāka š. g. 9. jūlija rīkojumu, uzaicinu visus Talsu pilsētas robežās esošo privāto namu īpašniekus vai pārvaldniekus pieteikt pilsētas valdē līdz š. g. 25. jūlijam visus vīgu pāriņģi esošos neizīrētos dzīvokļus un citas telpas. Turpmāk visi pilsētā esošie brīvie dzīvokļi un citas telpas, kā arī zemes gabali, pļavas un citi var tikt iznomāti tikai ar pilsētas vecāka piekrišanu.

Pilsētas vecākais.

c) Pagastos — pagasta valdes, pilsētās — pilsētas valdes apliecība par darba nepieciešamību un neatliekamību.

II. Pilsētu un ciemu iedzīvotāji iesniedz pieprasījumus, pēc augstāk noteiktas kārtības, tieši vietejai būvinspekcijai, bet laukos — caur vietejo apriņķa lauksaimniecības vadītāju (Kreislandwirtu). Koks materiālus lauksaimniekiem izsniedz vietejās pašvaldības, bet ne būvinspektors.

III. Atjaunošanas darbiem (piem. visa jumta seguma atjaunošanai u. t. t.) saimniecības ietaisēm (akām, skābarības tvertuēm, vircas tvertuēm un taml.), kā arī lielākiem remonta un uzturēšanas darbiem, būvinspektors materiālu iegādes zīmes iesniegs, iepriekš izprasot Būvniecības departamenta atļauju.

lnž. A. Čālitis, Talsu apriņķa būvinspektors.

Uzmanību! Vajadzīgs staidzošs kurpnieks. Var pieteikties arī maceklis. Vilumsona apavu darbnīcā, — Talsos, Rožu ielā Nr. 3.

Nāc mans tālais, mans nežināmais

Pors Gints! vēlās sarakstīties nopietnā precību nolīkā ar jaunekļiem, ne vecākiem par 30 gadiem, priekšroka karavīriem. Velama ģimēne. Mēs esam jautras, strādīgas mātes meitas, kopvecums 60., g., vecāka Velga, vidējā Rasa un jaunākā Vēsma. Vēstules lūdz adresēt „Talsu Vārds” katori.

Ļoti labi tirsugas L. T. vaislas teķīši

Tūlīt pārdodami vai apmaiņāmi pret gaļas nodevām derīgiem dzīvniekiem. Vandzenes „Cērpās”, tālrunis Vandzene 40. Turpat smagā tipa 4. g. veca. spēcīga, vesela bez niļķiem, 164 cm.

vaislas ķēve

apmaiņama pret spēcīgu rikšotāju, vienalga, kāda novīziena. Kā piemaksu var dot vērtīgu lauku sienu.

Labu gaļas govī mainu pret labu piena govī, starpību ar mīru piemaksāt. Piedāvāt lūdz Talsos, Puskaiša, ielā 4, pie Freiberga.

Gauva sunītis izdodams Pastendes „Puskaišos” tājr. Laipmeži 11.

Aizbraucot pildīt mums uzliktos pienākumus, mīļi sveicam vecākus, brāļus, māšas, brāļēnus un pārējos radus un draugus Ūpesgrivas un apkārtnējos pagastos. Tāpat sīsnīgi sveicam Ūpesgrivas meitenes. Legionāri: M. Steinbergs, A. Zandersons.

Mans mīlais draugs un mīlais papiņš Heinrichs Lagzdiņš

dzimis 1902. g. 20. augustā, miris š. g. 11. jūlijā.

Vieglas smiltis, saldu dušu
Novēlam Tev kapsētā.
Savās sirdis klusu, klusu,
Turēsim Tev’ piemiņā.

Mūžīgā piemiņā paturēs
sieva, mēlīņa un piederīgie.

Aizbraucot pildīt savus pienākumus par dzimteni, mīļi sveicinu Stendes „Mālkrogā”, kā arī visus radus, draugus un pazīstamos dzimtenes meitenes Talsos, Stendē, Spārē, Pastendē un citos apkārtnējos pagastos. Kārtības sarga **Alfreds Morics.**

Labu slaucāmu sugas govī mainu pret apm. 1 gadu vecu kameļu. Piedāvāt lūdz Bērziņa dārzniecībā Talsos, Ziemeļu ielā 2, tājr. 20.

Izbraucot no sava pagasta un tēva mājām pildīt man uzliktos pienākumus mīļi sveicinu savus vecākus un brāļus Mērsraga „Piņņos”. Tāpat kīpata ciema meitenes, jauniešus, pārējos radus un draugus Mērsragā, Zūru lauks. skolas kolēģas Talsu un Ventspils apriņķi. **Oļģerts Ozoliņš.**

Mazlietoties 9 atspere ecēžas mainu pret vienu posmu cik-cak ecēžu, ar 3/4 collu resnām tapām. Pied. Virbu „Sīlos”, V. Rozem.

No gaubām mežā nozudis, balts liels **sugas teķis**

Laucienes „Jūkās”, ja kur būtu pieklidis, vai manīts lūdzu ziņojiet Laucenas „Jūkās” vai pa tājr. 272, E. Aboliņai.

Mainu radio, 1939. gada modell ar bateriju pret dāmu divriteni. Piedāvāt 2. ioskā.

Jaunpiedzimušu veselīgu pulsenu atdod par savu turīgiem un godīgiem vecākiem. Turvākas ziņas šī laikraksta katori.

Kino „Auseklis”
17. un 18. jūlijā.
Nedēļas apskats № 608.

„Mans otrais es”
Wolfgang’a Liebeneiner’a uzved. Werner’a Boehmann’a mūzika.

Tēlotāji: **Hilde Krahl, Methias Viemann.**

Ieeja jaunatnei nav atļauta.
Seansu sāk, sestdien 17. jūlijā, plk. 15,30 un 17,30; svētdien 18. jūlijā, plk. 15,30, 17,30 un 19,30.

Vajadzīga saimniece, kura prot patstāvīgi gatavot. Pieteikties pie Kreislandwirta Talsos.